

25 martie 2011

2 Nr. 101

A V I Z

la proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative (nr.683 din 14.03.2011)

Direcția juridică a examinat, în mod de urgență, proiectul de lege nominalizat, conform prevederilor art.54 din Regulamentul Parlamentului, aprobat prin Legea nr.797/02.04.1996, și ale Legii privind actele legislative nr.780/27.12.2001 și expune următoarele.

I. Observații generale

1. Proiectul de lege conține norme de modificare și completare a 32 de acte legislative, care au drept scop aducerea acestora în corespundere cu politicile în domeniul bugetar și fiscal prevăzute în Programul de activitate a Guvernului pe anii 2011-2014 „Integrarea Europeană: Libertate, Democrație, Bunăstare”, Programul de stabilizare și relansare economică pe anii 2009-2011, aprobat prin H.G. nr.790 din 01.12.2009, altor programe și strategii naționale.

2. Cît privește procedura de înaintare a proiectului de lege privind politica bugetar-fiscală, menționăm că potrivit art.18 din Legea privind sistemul bugetar și procesul bugetar nr.847-XIII din 24.05.1996, în temeiul estimărilor Ministerului Finanțelor, efectuate în baza prevederilor art.17, Guvernul, în fiecare an, pînă la data de 1 mai, stabilește obiectivele politicii bugetar-fiscale pe anul bugetar imediat următor și pe încă cel puțin 2 ani ulteriori, precum și cadrul de resurse și de cheltuieli publice pe anii respectivi, inclusiv limitele de cheltuieli pe autorități ale administrației publice centrale.

3. Proiectul de lege nu este însoțit de informații privind efectuarea analizei impactului de reglementare, care este obligatorie conform prevederilor art.4 și art.13 din Legea privind principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzători nr.235-XVI din 20.07.2006.

4. Concomitent atenționăm asupra lipsei informațiilor privind respectarea normelor art.22 din Legea nr.780/2001, care prevăd efectuarea expertizelor: juridică, anticorupție, economică, financiară, științifică, ecologică și de alt gen, inclusiv în ce privește compatibilitatea cu legislația comunitară, în funcție de tipul raporturilor sociale reglementate, precum și o expertiză lingvistică.

II. Obiecții de ordin tehnico-juridic

1. La art.I din proiect se propune completarea art.10 din **Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr.845/03.01.1992** cu norme de dispoziție și sancțiuni pentru fapta de obținere a *veniturilor ilicite* de către agenții economici prin exagerarea costului producției, rentabilității, adaosului comercial, volumului de lucrări efectuate în construcții și tarifelor la serviciile prestate, nerespectându-se astfel actele normative care reglementează formarea și aplicarea prețurilor.

De asemenea se prevede că *veniturile ilicite* precum și *amenzile aplicate în quantum echivalent acestor venituri* se achită la bugetul de stat, în termen de 30 de zile de la data *recepționării hotărîrii de sancționare adoptate* de Serviciul Control Financiar și Revizie din subordinea Ministerului Finanțelor sau de Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției.

În cazul neexecutării benevole a hotărîrii Serviciului Control Financiar și Revizie sau a Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, *sumele respective se percep la bugetul de stat în mod extrajudiciar prin înaintarea ordinelor incaso de către aceste organe.*

Totodată, **agenții economici care au fost sancționați în conformitate cu prevederile pct.6 al art.10 al Legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi** beneficiază de o reducere de 50% din suma amenzii, dacă în decurs de 3 zile din momentul *recepționării hotărîrii de sancționare* achită suma integrală a venitului ilicit obținut și 50% din suma amenzii calculate.

Cu scop de informare, aducem la cunoștință că norme cu conținut similar au fost adoptate anterior prin art.57 din Legea cu privire la bugetul de stat pe anul 2000, nr.918/11.04.2000 și art.25 alin.(6) din Legea cu privire la bugetul de stat pe anul 2003 nr.1463/15.11.2002.

Considerăm că normele de dispoziție și sancțiuni nu sînt specifice unor acte legislative cum este Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, care stabilește agenții economici ce au dreptul, în numele lor (firmelor lor), să desfășoare activitate de antreprenoriat în Republica Moldova și determină principiile juridice, organizatorice și economice ale acestei activități.

Încălările fiscale și contravențiile administrative pentru nerespectarea legislației în vigoare de către agenții economici, subiecți ai acestei Legi, sunt reglementate de Codul fiscal și Codul contravențional (Codul penal, după caz).

Autorii urmează să concretizeze care este scopul normelor propuse în vederea determinării oportunității acestora, pentru a exclude apariția unor înțeleșuri și talmăcirii diferite, precum și în scop de rigoare juridică (ex.: 1) stabilirea unor reglementări de ordin procedural privind sancțiunile aplicate în baza altor acte legislative; 2) stabilirea unor reglementări noi privind încălcările care nu sunt prevăzute în alte acte legislative, sancțiunilor pentru acestea și a procedurii de aplicare).

La examinarea normelor propuse la art.I din proiect se va ține cont de prevederile art.169 lit.d) și lit.l), art.273, art.401, art.402 și art.443 alin.(11) din Codul contravențional, art.234, art.257 alin.(6) din Codul fiscal și art.243 din Codul penal.

Noțiunea "*venituri ilicite*" este definită la art.3 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului nr.190/26.07.2007 și utilizată în sensul noțiunii de spălare a banilor, ca acțiuni ce constituie o infracțiune, conform art.243 din Codul penal.

De asemenea, urmează a se ține cont de prevederile Legii cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător nr.235/20.07.2006, art.16 al căreia prevede că, controlul poate avea loc doar *în cazurile stabilite de lege*, cu stipularea expresă a autorității publice împuternicite să efectueze controlul, a genurilor de activitate și a categoriilor de întreprinzători supuse controlului.

De asemenea, art. 16 al Legii menționate interzice aplicarea oricărei sancțiuni fără a se verifica corectitudinea ei de către conducătorul organului de control și *fără a se acorda întreprinzătorului posibilitatea de contestare*. La efectuarea controlului, organele de control urmînd să respecte principiul legalității și respectării competenței stabilite de lege și principiul neadmiterii aplicării sancțiunilor care nu sînt stabilite de legi.

Nerespectarea principiilor date duce la încălcarea prevederilor art.20 și art.21 din Constituție, care garantează accesul liber la justiție și prezumția nevinovăției.

În redacția propusă de autori, norma pct.6 al art.I presupune existența unei sancțiuni deja aplicate în baza altor acte legislative, deoarece nu delimitează distinct care este fapta ilicită (acțiunea sau inacțiunea) ce constituie o încălcare, contravenție. Norma conține reglementări de ordin procedural ce urmează a fi aplicate pentru executarea *hotărîrii de sancționare adoptate de autoritățile menționate*. Totodată, normele propuse nu sunt în concordanță cu prevederile Codului fiscal și Codului contravențional.

Reducerea sumei cu 50% a amenzii stabilite conform Codului contravențional se permite în cazul achitării sumelor prevăzute în termen de 72 ore de la *stabilirea* amenzii, iar conform Codului fiscal, în termen de 3 zile lucrătoare de la data *înmînării* deciziei de sancționare.

De regulă, actele legislative ce stabilesc norme de sancționare nu prevăd calcularea termenelor din data recepționării deciziei. Ori, data înmînării corespunde cu data recepționării.

Termenul de 3 zile de la data recepționării hotărîrii urmează a fi concretizat. La examinarea acestuia urmează a se ține cont de zilele de odihnă și specificul activității sistemului bancar.

Autoritățile abilitate cu dreptul de sancționare emit decizii și nu hotărîri de sancționare.

Deciziile autorităților competente să soluționeze cauza contravențională sau încălcarea fiscală pot fi contestate în modul stabilit de lege sau atacate în instanța de judecată.

Astfel, considerăm că, în redacția propusă de autori, normele art.I nu pot fi acceptate. În cazul în care se dorește stabilirea unor sancțiuni pentru încălcările menționate, ar fi oportună includerea normelor de dispoziție și sancțiune în cuprinsul Codului contravențional, ținînd cont de faptul că, în actul legislativ de modificare sau completare se utilizează aceeași terminologie și structură ca și în actul modificat sau completat.

Cît privește obiectul încălcării/contravenției, care este exagerarea costului producției, rentabilității, adaosului comercial, volumului de lucrări efectuate în construcții și tarifelor la serviciile prestate, urmează a se concretiza care sunt *actele normative* de reglementare a formării și aplicării prețurilor avute în vedere.

Dacă se are în vedere Hotărîrea Guvernului cu privire la măsurile de coordonare și reglementare către stat a prețurilor (tarifelor) nr.547/04.08.1995, pct.7 al acesteia stabilește că, "*în cazul încălcării modului de formare și aplicare a prețurilor reglementate, persoanele juridice și fizice poartă răspundere în conformitate cu legislația în vigoare.*"

Tarifetele sunt divizate în două categorii, reglementate și nereglementate, fapt de care urmează a se ține cont. Modul de aprobare a tarifelor reglementate se stabilește de actele legislative în domeniul din care fac parte serviciile supuse tarifării, la fel și sancțiunile pentru încălcarea normelor legislative respective.

Art.169 din Codul contravențional prevede că constituie contravenție încălcarea normelor de desfășurare a activităților licențiate în domeniul energetic, lit.d) din acesta stabilind sancțiuni pentru *aplicarea incorectă a tarifelor reglementate la energia electrică și la gaze sau aplicarea plăților pentru prestarea serviciilor auxiliare* care nu au fost aprobate/coordonate de către autoritatea de reglementare, iar lit.l), pentru *încălcarea reglementărilor comerciale*, practicarea fără licență a genurilor de activitate licențiate sau delegarea atribuțiilor și a funcțiilor licențiate către un terț care nu deține licență pentru astfel de atribuții și funcții

Art. 273 din același Cod stabilește că, constituie contravenție, încălcarea de către întreprinderile comerciale și de alimentație publică, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, precum și de către persoanele fizice care practică comerțul, a *regulilor de comerț manifestată prin încălcarea modului de formare și de aplicare a prețurilor libere (de piață) și a celor de stat cu amănuntul, precum și a tarifelor, nerespectarea modului stabilit de rotunjire a prețurilor cu amănuntul.*

2. La art.II din proiect, propunem examinarea posibilității de substituie în textul **Legii privind protecția socială a cetățenilor care au avut de suferit de pe urma catastrofei de la Cernobîl nr.909/30.01.1992** a cuvintelor "a unei locuințe cooperatiste" cu cuvintele "procurarea spațiului locativ".

Potrivit art.3 din Legea condominiului în fondul locativ, nr.913/30.03.2000, cooperativa de locuințe, cooperativa de construcție a locuințelor, membrii căreia au achitat în întregime cota de asociat, se reorganizează în condominiu conform prevederilor prezentei legi și altor acte legislative și normative. Ar fi oportună prezentarea unei informații privind numărul cooperativelor respective, care nu au fost reorganizate. În cazul lipsei acestora, din text se va omite cuvintele respective.

3. La art.III din proiect se prevede completarea **Legii taxei de stat nr.1216/03.12.1992** cu reglementări privind taxa de stat la aplicarea apostilei pe actul emis pe numele sau în interesul persoanelor fizice (cetățenilor Republicii Moldova și străinilor) și persoanelor juridice.

Atenționăm că, în cazul în care se dorește utilizarea în textul Legii a noțiunii de "străin", definită în sensul Legii privind regimul străinilor în Republica

Moldova, nr.200/16.07.2010, la art.3 al acesteia, art.III urmează a fi completat cu o normă de modificare suplimentară care să prevadă substituirea în tot textul legii a cuvintelor "cetățeni străini și apatrizi", cu cuvântul "străini" la cazul respectiv. Ori, în normele de completare prevăzute la pct.1 și pct.2 cuvântul "străinilor" se va substitui cu cuvintele "cetățenilor străini și apatrizilor".

Necesitatea respectării unei terminologii constante și uniforme se impune prin norma art.19 din Legea privind actele legislative.

4. La art.IV norma de modificare a art.18 din Legea privind reabilitarea victimelor represiunilor politice nr.1225/08.12.1992, în redacția propusă de autori urmează a fi concretizată după cum urmează:

- denumirea articolului urmează a fi adusă în corespundere cu conținutul acestuia prin completarea cu cuvântul "unice";

- la alin.(1) este specificată sursa de finanțare – din contul bugetului de stat, iar la alin.(2) sursa de finanțare nu este indicată (articolul trebuie să conțină o reglementare comună în acest sens);

- mărimea indemnizației unice urmează a fi stabilită prin lege, întru evitarea unor tălmăciri diferite și de atribuire normelor a caracterului maximal de precizie juridică;

- la alin.(4) cuvintele "indemnizații conform" se va substitui cu cuvintele "indemnizații unice, conform";

- termenul de achitare a indemnizației unice urmează a fi stabilit prin lege, pentru a se asigura executarea normelor în modul corespunzător;

- urmează a fi concretizată procedura de acordare a indemnizației unice în cazul decesului cetățeanului Republicii Moldova, victimă a represiunilor politice;

- termenul de adoptare a actelor normative necesare executării nu este prevăzut, fapt care poate genera tergiversarea procedurii de aplicare a normei).

De asemenea, urmează a se concretiza, care este suma cheltuielilor prevăzută în proiectul Legii bugetului de stat pe anul 2011 pentru realizarea drepturilor subiecților menționați la alin.(1) și alin.(2) al art.18.

Art.XXXIII prevede punerea în aplicare începînd cu 01.01.2014 doar a normei alin.(4) al art.18.

Norma propusă, va putea fi acceptată după ce va fi concretizată și completată, ținîndu-se cont de obiecțiile expuse mai sus.

5. La art.V:

În contextul modificărilor propuse, art.V din proiect urmează a fi completat cu o normă de modificare a art.15 lit.f) din **Legea privind protecția mediului înconjurător nr.1515/16.06.1993**, care să prevadă excluderea cuvîntului "național" din textul acesteia.

La pct.1, în art.83 urmează a se evita dublarea cuvintelor "Fondul Ecologic".

Dacă, nu mai puțin de 70% din mijloacele Fondului ecologic se vor utiliza la prevenirea și combaterea poluării mediului, restabilirea stării lui și lichidarea consecințelor poluării, urmează a se stabili în textul Legii destinația mijloacelor financiare rămase.

Potrivit pct.7 din Regulamentul privind fondurile ecologice, aprobat prin H. G. nr.988 din 21.09.1998, în vederea acumulării mijloacelor, care vor fi utilizate în cazuri excepționale sau pentru cheltuieli operative, se creează *fondul de rezervă* în

mărime de pînă la 10% din volumul anual al mijloacelor Fondului ecologic național și fondurilor ecologice locale.

Potrivit Regulamentului menționat, mijloacele fondurilor ecologice locale sînt distribuite conform raportului procentual stabilit pentru:

- premierea inspectorilor (inclusiv a celor obștești), care au depistat încălcări ecologice (pînă la 5% din fondul ecologic local) și întreținerea serviciilor ecologo-economice din componența Agențiilor și Inspecțiilor ecologice;

- altor lucrări ce țin de protecția mediului cu specific local, în limitele de pînă la 15% din veniturile fondului inclusiv pentru elaborarea proiectelor zonelor protejate ale patrimoniului natural și construit de importanță locală;

De asemenea, se prevede în mod expres că, mijloacele provenite din comercializarea producției confiscate, obținute prin exploatarea nelegitimă a resurselor naturale se distribuie conform Legii regnului animal și anexelor la ea.

La pct.4, cu scop de rigoare juridică, în textul art.87 alin.(2) urmează a se specifica destinatarul dării de seamă anuale.

Totodată, în vederea asigurării unui grad de transparență privind utilizarea finanțelor publice, informația privind utilizarea Fondului Ecologic urmează a fi dată publicității.

6. La art.VII, la norma de completare a art.7 din Legea ocrotirii sănătății nr.411/28.03.1995 urmează a se concretiza:

- care sunt autoritățile publice centrale din domeniul ocrotirii sănătății. Considerăm că centralizarea mijloacelor poate fi efectuată de o singură autoritate indicată în mod expres – Ministerul Sănătății;

- ce se are în vedere prin sintagma "inclusiv prin delegare instituțiilor din subordine", deoarece nu este clar, dreptul de a centraliza mijloacele delegate sau dreptul de a delega ulterior mijloacele centralizate *către* instituțiile din subordine.

Nota informativă la proiectul de lege nu conține explicații și argumentări privind scopul și necesitatea reglementării propuse. Considerăm că, în cazul centralizării mijloacelor financiare la o singură autoritate publică centrală, urmează a fi prevăzute în mod expres cît competențele, atît și responsabilitățile pentru gestionarea corespunzătoare a mijloacelor respective.

La examinarea normei menționate, se va ține cont de prevederile art.13³ alin.(2) din Legea privind sistemul bugetar și procesul bugetar, care prevede că, veniturile din mijloace speciale, fonduri speciale, granturi și alte donații *se direcționează spre programele de cheltuieli* incluse în buget în sumă totală.

De asemenea se va ține cont de prevederile Legii privind descentralizarea administrativă nr.435-XVI din 28.12.2006 și art.38 din Legea ocrotirii sănătății nr.411-XIII din 28.03.1995.

Potrivit acestora, statul asigură persoanele de vîrstă înaintată cu asistență medico-socială, conform unor programe complexe, realizarea cărora revine autorităților administrației publice locale, organelor și unităților de ocrotire a sănătății și de protecție socială, care pot antrena asociații, organizații religioase și obștești, cu consimțămîntul acestora, la deservirea medico-socială. Delegarea de competențe este însoțită obligatoriu de asigurarea resurselor financiare necesare și suficiente realizării acestora.

Potrivit art.10 alin.(1) din Legea privind descentralizarea administrativă Guvernul, ministerele, precum și alte autorități administrative centrale, în baza unor standarde de cost și calitate, identifică resursele necesare realizării competențelor transferate de ele, precum și sursele bugetare din care vor fi finanțate aceste competențe. Resursele astfel identificate sînt transferate autorităților administrației publice locale, în condițiile legii.

Astfel, la examinarea normelor prevăzute în proiect se va ține cont de respectarea principiului autonomiei locale. *Această obiecție se referă și la art.XXIII care prevede modificări la Legea asistenței sociale nr.547/25.12.2003, în aspectul ce ține de centralizarea mijloacelor bănești și modul de utilizare a acestora.*

7. La art.X, care prevede modificarea Legii privind sistemul bugetar și procesul bugetar nr.847/24.05.1996:

Referitor la completarea Legii cu **noțiunea "decalaj temporar de casă" și normele de reglementare prevăzute la art.X pct.4, pct.8, pct.9, și pct.11, art.XV ce utilizează această noțiune**, atenționăm următoarele.

1) Noțiunea respectivă se referă la sistemul bugetar în întregime care constituie bugetul public național, cuprinzînd: bugetul de stat; bugetul asigurărilor sociale de stat; bugetele unităților administrativ-teritoriale; fondurile asigurărilor obligatorii de asistență medicală.

Normele din text stabilesc dreptul Ministerului Finanțelor, autorităților executive ale unităților administrativ-teritoriale, Casei Naționale de Asigurări Sociale și Companiei Naționale de Asigurări în Medicină de a angaja/acorda, pe bază contractuală, împrumuturi pentru acoperirea decalajelor temporare de casă cu scadență în același an bugetar de la bugetele/bugetelor, gestionate prin Contul Unic Trezorerial.

Scopul normelor propuse constă în diminuarea participării Parlamentului la procesul de formare, administrare, utilizare și control a resurselor financiare ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice.

Deși în procesul bugetar la etapa de adoptare a bugetelor și de rectificare a acestora pot apărea dificultăți, ce duc ulterior la inițierea procedurii de simplificare a procesului respectiv prin elaborarea normelor de modificare, cum ar fi cele din proiectul avizat, însă acestea nu pot avea ca efect încălcarea normelor constituționale, a principiilor bugetare, a principiilor generale ale legiferării.

Astfel, prin normele menționate se prevede delegarea prin lege a unor competențe ale Parlamentului către alte autorități. Însă, competențele exclusive ale Parlamentului pot fi delegate doar în condițiile art.106² din Constituție către Guvern.

Potrivit art.66 din Constituție aprobarea bugetului statului și exercitarea controlul asupra lui, precum și exercitarea controlului parlamentar asupra puterii executive, sub formele și în limitele prevăzute de Constituție sunt atribuțiile de bază ale Parlamentului.

Art.130 alin.(1) din Constituție prevede în mod expres că, formarea, administrarea, utilizarea și controlul resurselor financiare ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice sînt reglementate prin lege.

Iar potrivit art.131, orice propunere legislativă sau amendament care atrag majorarea sau reducerea veniturilor bugetare sau împrumuturilor, precum și majorarea sau reducerea cheltuielilor bugetare pot fi adoptate numai după ce sînt acceptate de Guvern. Bugetele raioanelor, orașelor și satelor se elaborează, se aprobă și se execută în condițiile legii. Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare.

De asemenea, potrivit art.10 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale 489/08.07.1999, *bugetul asigurărilor sociale de stat* face parte din bugetul public național și *este independent* de bugetul de stat.

Art.16 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală 1585/27.02.1998 prevede că, *mijloacele financiare ale fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală nu intră în componența bugetelor și altor fonduri* și nu sînt supuse sechestrării și impozitării.

Iar art.3 al Legii privind finanțele publice locale nr.397/16.10.2003 prevede că, *bugetele unităților administrativ-teritoriale*, specificate la art.2 alin.(1) din aceeași lege, *constituie elemente independente* care se elaborează, se aprobă și se execută în condiții de autonomie financiară, în conformitate cu prevederile acestei legi și ale Legii privind administrația publică locală.

Cu referire la bugetele locale, art.13 din Legea menționată prevede posibilitatea angajării unor împrumuturi pentru cheltuieli curente cu scadență în același an bugetar, de la bugetul de stat, de la instituțiile financiare și de la alți creditori atît din țară, cît și de peste hotare. Volumul total al împrumuturilor pentru cheltuieli curente, cu scadență în același an bugetar, nu trebuie să depășească 5% din totalul veniturilor aprobate (rectificate) ale bugetului unității administrativ-teritoriale căreia i se acordă împrumutul.

Normele menționate din proiectul de lege urmează a fi examinate în aspectul concordanței acestora cu prevederile constituționale, deoarece în redacția propusă pot face obiectul sesizării la Curtea Constituțională.

Totodată, în cazul acceptării acestora, urmează a se concretiza care este procedura de încheiere a contractelor, termenul acestora, mărimea sumelor contractate ca împrumut în raport procentual față de bugetul respectiv, responsabilitatea în caz de încălcare a prevederilor contractului. De asemenea, urmează a fi examinate sub toate aspectele riscurile (dezavantajele) generate de aplicarea normelor date față de bugetele, fondurile respective.

Prin urmare, normele conțin elemente de coruptibilitate, ce lasă la latitudinea autorităților publice menționate în text de a decide modul de aplicare a acestora.

2) Suplimentar, atenționăm că, Legea nr.847/24.05.1996, la art.46 alin.(3) și art.47 alin.(5) prevede în mod expres că, executarea de casă a Bugetului asigurărilor sociale de stat și Fondurilor de asigurare obligatorie de asistență medicală se efectuează prin CUT, care este **cont** de decontare al Ministerului Finanțelor, deschis **în sistemul de evidență contabilă al Băncii Naționale a Moldovei**, destinat gestionării mijloacelor bugetului public național.

Totodată, bugetul de stat și bugetele unităților administrativ-teritoriale au conturi trezoreriale deschise la Trezoreria de Stat, pentru evidență analitică.

Astfel, urmează a fi concretizată și procedura executării de casă a bugetelor, fondurilor respective prin intermediul conturilor trezoreriale (la Ministerul Finanțelor și la Banca Națională a Moldovei).

3) La pct.3, se propune modificarea art.13 alin.(2) al Legii nr.847/24.05.1996 cu o normă care prevede că, ”*Inspectarea (controlul) financiară a operațiunilor și tranzacțiilor privind respectarea cadrului normativ ce reglementează utilizarea resurselor bugetului public național, inclusiv a granturilor și mijloacelor oferite autorităților publice centrale și locale de către donatorii interni și externi; a procedurilor de achiziție publică, a respectării disciplinei prețurilor și tarifelor reglementate de stat, a activității economico-financiare privind gestionarea conformă a activelor materiale și nemateriale și mijloacelor financiare ale întreprinderilor și organizațiilor care utilizează mijloace publice, indiferent de forma de proprietate și genul de activitate, este exercitată de Serviciul control financiar și revizie din subordinea Ministerului Finanțelor.*”.

Această normă a fost preluată din pct.5 al Regulamentului privind organizarea și funcționarea Serviciul control financiar și revizie din subordinea Ministerului Finanțelor, aprobat prin H.G. nr.1026 din 02.11.2010.

Regulamentul menționat a fost adoptat în temeiul art.13 alin.(2) din Legea nr.847/24.05.1996, în redacția Legii nr.108/2009 care stabilea bazele politicii bugetar-fiscale pe anul 2010.

Atenționăm că, normele în vigoare din Legea nr.847/24.05.1996, precum și norma propusă în proiectul de lege, urmează a fi examinate în raport cu prevederile Legii Curții de Conturi nr.261/05.12.2008, în vederea excluderii conflictului de competențe și dublării atribuțiilor de control și de revizie financiară a entităților care utilizează mijloacele sistemului finanțelor publice ale statului, adică, a Serviciului control financiar și revizie din subordinea Ministerului Finanțelor și a Curții de Conturi.

Potrivit art.2 al Legii nr.261/05.12.2008, *Curtea de Conturi este unica autoritate publică a statului care exercită controlul* asupra formării, administrării și întrebuințării resurselor financiare publice și administrării patrimoniului public *prin realizarea auditului extern în sectorul public în calitate de instituție supremă de audit* și este protejată legal de interferența din partea organelor de drept sau cu funcții de control. Auditul fiind definit la art.3 din aceeași Lege drept, *funcție de control și de revizie financiară* a unei entități, prin care persoane competente colectează și evaluează probe pentru a-și forma o opinie, sub toate aspectele semnificative, asupra gradului de concordanță dintre cele observate și anumite criterii prestabilite.

8. La art.XIII, Codul Fiscal:

La pct.2, norma de completare urmează a fi concretizată și explicată, deoarece va avea un caracter contradictoriu și poate genera discuții și interpretări diferite. Prima parte a normei prevede lipsa activităților pe teritoriul țării, a doua parte - rezultatele activității. Dacă se va dovedi desfășurarea activității, nu se va aplica norma respectivă. Ori, se are în vedere activitatea desfășurată în timpul anterior încetării activității de întreprinzător și care va avea efecte ulterioare prin apariția unor venituri din afara țării.

La pct.13, norma necesită a fi concretizată, în vederea excluderii unor tălmăciri diferite.

Astfel, subiecții impunerii prevăzuți la norma dată sînt persoanele care practică activitate profesională și persoanele fizice-cetățeni, însă nu includ persoanele fizice cetățeni străini și apatrizii prevăzuți la pct.3 al art.XIII.

Considerăm că la examinarea normei propuse la pct.13 urmează a se concretiza, ce se are în vedere prin lipsa confirmării veniturilor aferente subiecților impunerii menționați la efectuarea controlului corectitudinii impunerii, de ce în lipsa confirmării veniturilor organul fiscal calculează impozitul prin metode indirecte.

Norma conține elemente de coruptibilitate, deoarece permite organului fiscal de a determina în care caz să aplice sau să nu aplice norma propusă. În redacția propusă norma poate duce la apariția unor abuzuri din partea organului fiscal sau funcționarului din autoritățile competente. Totodată, urmează a se ține cont de prevederile art.11 alin.(1) din Codul fiscal, care prevede că toate îndoielile apărute la aplicarea legislației fiscale se vor interpreta în favoarea contribuabilului.

Examinată în raport cu normele de modificare și completare prevăzute la pct.18 și pct.19 din proiect, constatăm că norma respectivă poate aduce atingere prevederilor art.46 alin.(1) și alin.(3) din Constituție, care stabilesc că, ***dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate, iar caracterul licit al dobîndirii se prezumă.***

Astfel, în urma aplicării normelor în cauză poate fi adusă atingere principiului prezumției nevinovăției, consfințit în art.21 al Legii Supreme, care prevede că, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Autorii urmează să aducă argumentele și propunerile de rigoare, pentru a aduce normele din proiect în corespundere cu normele constituționale.

La pct.14, se propune o redacția nouă a art.195 "Organele abilitate cu executarea silită a obligației fiscale".

Redacția propusă nu aduce o claritate în raporturile reglementate. Denumirea articolului rămîne neschimbată, referindu-se la organele abilitate cu executare silită a obligațiilor fiscale, în text fiind indicat doar organul fiscal.

Iar alin.(1) prevede că executarea silită a obligațiilor fiscale se efectuează în conformitate cu prevederile legislației în vigoare. Redacția în vigoare a normei art.195 alin.(1) prevede în mod expres că, executarea silită a obligațiilor fiscale se efectuează în modul prevăzut de Codul fiscal. Astfel, după intrarea în vigoare a normei propuse procedura de executare nu va fi clară și va duce la tălmăciri diferite și contradictorii (se vor aplica prevederile Codului de executare sau ale Codului fiscal, care din prevederile Codului de executare se vor aplica de către organul fiscal). Totodată, la norma art.134 alin.(1) din Codul fiscal nu se propune a fi modificată, lit.m) a acestuia reglementînd dreptul organului fiscal și funcționarului fiscal de a efectua executarea silită a obligațiilor fiscale în modul stabilit de legislația fiscală.

Aceasta vine în contradicție cu principiile generale ale legiferării stabilite la art.4 din Legea privind actele legislative, și nemijlocit a principiului accesibilității actului legislativ.

La pct.16 normele propuse la alin.(3²) și alin.(3³) urmează a fi coordonate cu prevederile art.7, art.8 și art.145 din Codul de executare, care stabilesc independența executorului judecătoresc, caracterul obligatoriu al cerințelor acestuia și categoriile de creanțe, pentru a exclude apariția unor norme concurente și contradicțiile în procesul de executare a documentelor executorii de către autoritățile executorii diferite.

La alin.(3²) cuvintele "gradul de prioritate a creanțelor care concură pentru mijloacele bănești aflate pe conturile debitorului ce sînt implicate în procedura de executare respectivă" urmează a fi revăzute și aduse în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, ținînd cont de cerințele art.19 ale Legii privind actele legislative ce impun respectarea unei terminologii constante și uniforme, precum și și de principiile oportunității, coerenței, consecvenței și echilibrului între normele concurente, stabilite la art.4 din aceeași Lege.

Stilul și structura normelor propuse la alin.(3²) și alin.(3³) nu corespund cerințelor Legii privind actele legislative, stabilite la art.19 și art.32 alin.(6). Normele urmează a fi revăzute din punct de vedere redacțional și structural, pentru a le atribui un conținut corect, concis și fără echivoc, care să fie înțeles ușor de orice subiect interesat. Într-o singură frază să fie exprimată o singură idee.

La pct.17, se propune expunerea alin.(7) al art.199 din Codul fiscal în redacție nouă, care va prevedea că, bunurile sechestrate de organul fiscal se urmăresc în conformitate cu legislația în vigoare. Considerăm că, trimiterea la legislația în vigoare nu este corectă, conține elemente de coruptibilitate și urmează a fi substituită cu o normă de trimitere la articole concrete din Codul fiscal și Codul de executare, care ar exclude interpretarea diferită ale acesteia în procesul de aplicare.

La pct.18, ultimele două alineate ce prevăd norme de excludere a alin.(3), alin.(4) și alin.(5) din art.225, urmează a fi comasate într-un singur alineat.

Totodată, urmează a se concretiza, dacă excluderea alin.(5) va avea ca efect posibilitatea instituirii posturilor fiscale la orice agent economic, indiferent de genul de activitate. Pînă în prezent, cercul subiecților a fost limitat la genurile de activitate concret stabilite prin Codul fiscal.

Ar fi oportună examinarea modificărilor propuse la pct.18 din aspectul respectării principiilor stabilite prin Legea nr.235/2006, care prevede la art.14 că, *normele materiale și procedurale* de inițiere, desfășurare și lichidare a afacerii, precum și *de control asupra afacerii, se stabilesc prin legi*. Astfel, se va evita adoptarea de norme juridice primare prin acte normative ale Guvernului.

La pct.20, stilul și structura normelor propuse la alin.(2¹) și alin.(2²) nu corespund cerințelor Legii privind actele legislative, stabilite la art.19 și art.32 alin.(6). Acestea includ dispoziții de ordin general, de ordin procedural și de sancțiune concomitent, fără nici o divizare, fapt ce poate genera apariția unor dificultăți în procesul de înțelegere și aplicare a normelor. Normele urmează a fi revăzute din punct de vedere redacțional și structural, pentru a atribui acestora un

conținut corect, concis și fără echivoc, care să fie înțeles ușor de orice subiect interesat. Într-o singură frază să fie exprimată o singură idee.

În norma de completare a alin.(3) al art.229 propunem substituirea cuvintelor "are valoare de" cu cuvântul "este".

Totodată, este necesară completarea Codului fiscal cu reglementări care vor defini și vor enumera expres actele executorii emise de organul fiscal, procedura de executare a acestora conform art.145 din Codul de executare delimitarea clară atribuțiile executorului judecătoresc și atribuțiile organului fiscal. Reglementările dispersate propuse la Codul fiscal, pot duce la tălmăciri diferite și contradictorii și nu corespund întocmai principiului accesibilității actului legislativ.

La pct.21, norma de sancționare urmează a fi concretizată prin determinarea subiectului la care se referă (executorul judecătoresc). Totodată, la examinarea oportunității normei date se va ține cont de principiul independenței executorului judecătoresc stabilit la art.6 al Legii privind executorii judecătorești nr.113/17.06.2010.

La pct.23, lit.c) propunem numerotarea subdiviziunilor cu cifre arabe și o paranteză. Cuvintele "alte mijloace" nu pot fi acceptate, deoarece atribuie normei elemente de coruptibilitate. Urmează a se enumera expres mijloacele care cad sub incidența normei date.

La pct.22-28, intrarea în vigoare a normelor ce țin de taxele locale urmează a fi revăzută, și concretizată la art.XXXIII din proiect. Considerăm că ar fi oportună punerea în aplicare a acestora din 01.01.2012. Aceasta se explică prin următoarele:

- potrivit art.3 al Legii privind finanțele publice locale nr.397/16.10.2003, bugetele unităților administrativ-teritoriale, constituie elemente independente care se elaborează, se aprobă și se execută în condiții de autonomie financiară, în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale Legii privind administrația publică locală;

- potrivit art.82 alin.(6) din Legea privind administrația publică locală nr.436/28.12.2006, procedurile de distribuire a resurselor financiare proprii ale autorităților publice locale, precum și orice modificare a legislației referitoare la funcționarea sistemului finanțelor publice locale sînt coordonate în mod obligatoriu cu structurile reprezentative ale autorităților publice locale;

- modificarea legislației intervenind în cursul anului bugetar va avea ca efect rectificarea bugetelor locale, în cazul în care au fost adoptate bugetele unităților administrativ-teritoriale pe anul 2011, nu s-au ținut cont de schimbările prevăzute în proiect;

- normele prevăzute în proiect nu vor avea caracter retroactiv, taxele anuale și trimestriale achitate nu vor fi revizuite și se vor aplica pînă la atingerea termenului (fără modificarea sumei sau termenului acestora).

Autorii vor prezenta argumentele de rigoare privind posibilitatea aplicării normelor date din data publicării cu respectarea prevederilor legislației în vigoare și vor asigura prin dispoziții tranzitorii aplicarea corectă a reglementărilor noi.

La pct.31 și pct.33, considerăm că în cazul în care normele se vor aplica tuturor autovehiculelor, indiferent de înmatricularea acestora în țară, necesitatea specificării cuvintelor "înmatriculate", "și neînmatriculate" în textul Titlului IX

decade, ca fiind de prisos. Acestea pot fi omise din tot textul titlului menționat printr-o singură normă de modificare.

La pct.35 și pct.36, normele acestora urmează a fi amplasate după pct.31, fiind numerotate, respectiv, pct.32 și pct.33.

Respectiv, pct.33 și pct.34 vor deveni pct.35 și pct.36.

Cît privește norma de completare a Codului fiscal cu norme ce conțin reglementarea procedurală de prezentare a dării de seamă utilizînd metode automatizate, urmează a se ține cont de posibilitatea reală de aplicare în practică a acestor norme din data publicării. Astfel, urmează a se concretiza dacă contribuabilii subiecți ale acestor norme dispun de posibilități tehnice de aplicare a normelor în termen. Se impune respectarea principiului predictibilității actului legislativ, care ar oferi o perioadă de timp necesară asigurării posibilității de aplicare conformă a legii.

9. La art.XIV, pct.2 și pct.3, urmează a se argumenta.

La examinarea normelor propuse la art.XIV urmează a se ține cont de faptul că, remunerarea funcționarilor electorali urmează a fi realizată din fondul electoral și nu poate fi pusă această sarcină pe seama autorităților locale sau altor instituții cu autonomie bugetară. Funcțiile de organizare a alegerilor sînt în exclusivitate funcții ale statului. Diminuarea remunerării funcționarilor electorali degrevați în raport cu salariile de la locul de muncă de bază este în contradicție cu scopul urmărit de Codul electoral și aduce atingere drepturilor salariale ale acestora. Drept consecință organele electorale se vor confrunta cu probleme la recrutarea funcționarilor electorali și prin urmare poate fi subminate principiile unor alegeri libere și corecte.

Normele respective nu pot fi acceptate în redacția propusă și urmează a fi revăzute sau omise.

10. La art.XVI, Legea privind statutul alesului local.

De asemenea, propunem completarea art.XVI cu o normă de modificare, care să prevadă substituirea în textul Legii privind statutul alesului local a cuvintelor "Legii nr.123-XV din 18 martie 2003 privind administrația publică locală" cu cuvintele "Legii nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală".

11. La art.XX, numărul Legii completate se va indica în felul următor: "nr.1593-XV".

12. La art.XXI, se propune completarea Legii cu privire la veterani nr.190/08.05.2003 cu prevederi referitoare la protecția socială a unor categorii de veterani care nu i-au realizat dreptul la asigurarea cu spațiu locativ.

În redacția propusă nu este clar, care sînt subiecții normelor de garanție socială, fapt care poate genera interpretări diferite și contradictorii. Considerăm că, ar fi oportună completarea Legii cu un nou articol 20¹ privind protecția socială a unor categorii de veterani, în care vor fi enumerați subiecții și drepturile acestora, conform redacției propuse de autori la art.XXI lit.c¹) și lit.c²).

În redacția propusă, normele nu se încadrează după conținut în textul art.13 din Lege.

13. La art.XXII, pct.2, prevede completarea art.6 din Legea privind finanțele publice locale cu norma care prevede că, mijloacele intrate în contul

instituției publice cu titlu gratuit pot fi utilizate de aceasta în baza dispoziției executorului principal de buget al bugetului unității administrativ-teritoriale, cu includerea în bugetul respectiv.

Norma respectivă este în derogare de la prevederile alin.(3) al articolului menționat, care prevede că mijloacele speciale, acumulate de către instituția publică suplimentar la volumul de venituri aprobate, pot fi utilizate de aceasta prin decizia autorității reprezentative și deliberative respective, precum și de la prevederile art.27 alin.(6) din aceeași Lege, potrivit căruia: "Drept surse la rectificarea bugetelor unităților administrativ-teritoriale pot servi *mijloacele împrumutate pe un termen ce depășește un an, veniturile încasate în bugetele respective, în sume ce depășesc prevederile anuale, soldurile de mijloace bănești constituite în urma executării bugetului pentru anul precedent, precum și donațiile, sponsorizările și alte mijloace bănești intrate legal în posesia instituției publice.*"

Alin.(2) din același articol prevede că, *rectificarea bugetelor se aprobă de către autoritățile reprezentative și deliberative ale unităților administrativ-teritoriale* în cazul în care: s-a modificat baza fiscală în temeiul prevederilor legale; a diminuat necesitatea de cheltuieli aprobate în buget; a apărut necesitatea unor cheltuieli neaprobată în buget.

Legea privind administrația publică locală prevede în mod expres că, aprobarea bugetului local, modulul de utilizare a fondului de rezervă, precum și a fondurilor speciale, aprobarea împrumuturilor și a contului de încheiere a exercițiului bugetar; *operarea de modificări în bugetul local* ține de competența autorităților reprezentative și deliberative.

Nerespectarea procedurii bugetare, cu efectuarea cheltuielilor anterior rectificării bugetului local, aduce atingere prevederilor legislației în vigoare ce țin de delimitarea competențelor între autoritățile reprezentative și deliberative ale unităților administrativ-teritoriale și autoritățile executive ale acestora.

Aceste reglementări pot aduce atingere normelor constituționale prevăzute la art.112 alin.(1) și alin.(2) din Constituție, potrivit cărora, autoritățile administrației publice, prin care se exercită autonomia locală în sate și în orașe, sînt consiliile locale alese și primarii aleși. *Consiliile locale și primarii activează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din sate și orașe.*

14. La art.XXV se prevede excluderea articolului 18 din Legea cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar nr.355/23.12.2005.

Propunem excluderea art.XXV din proiect.

Autorii urmează să țină cont de faptul că, o normă similară de excludere a art.18 din Legea nr.355/2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar anterior a fost propusă de Guvern prin proiectul legii nr.1575 din 13.11.2009 pentru modificarea Legii nr.355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, care a fost examinată în ședința plenară a Parlamentului dar nu a fost acceptată.

Odată ce Parlamentul s-a expus asupra oportunității politice în problema dată, aceasta trebuie să fie percepută ca un segment de politică publică, de care urmează să se țină cont.

Afirmația autorilor proiectului expusă în nota informativă, precum că norma art.18 din Legea nr.355/2005 duce la nerespectarea principiului de neechitate între categoriile de salariați este lipsită de raționament, din cauza specificului atribuțiilor îndeplinite de către această categorie de funcționari publici din cadrul Secretariatului Parlamentului și Aparatului Președintelui Republicii Moldova.

Or, însăși Legea cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar nr.355/2005 prevede posibilitatea stabilirii unor indici de prioritate intersectorială și prevede aplicarea acestuia în scopul diferențierii nivelului de salarizare în raport cu specificul, complexitatea și importanța unor ramuri sau domenii de activitate. De asemenea se prevăd adausuri pentru riscul sporit în activitate pentru unele categorii de salariați. Principiul echității se încalcă prin acordarea premiilor suplimentare funcționarilor publici din alte autorități publice din contul mijloacelor speciale acumulate pentru serviciile prestate.

În contextul dat, atenționăm că, responsabilitatea, competențele și împuternicirile funcționarilor din Secretariatul Parlamentului și Aparatul Președintelui Republicii Moldova nu poate fi egalată cu activitatea funcționarilor din alte autorități publice. La reglementarea condițiilor de salarizare pentru aceste autorități urmează a se ține cont de specificul activității lor.

Propunerile înaintate de Guvern, prin proiectul de lege, pot și trebuie să fie luate în considerație în partea ce ține de Aparatul Guvernului, care s-a transformat în Cancelaria de Stat. Reieșind din specificul, complexitatea și importanța competențelor atribuite, funcționarii publici din Cancelaria de stat, de fapt, îndeplinesc funcții ministeriale.

Astfel, propunem redactarea normei de modificare a art.XXV în sensul excluderii din art.18 al Legii nr.355/2005 a cuvintelor „și din Aparatul Guvernului” și cuvintelor „respectiv de Guvern.”.

Totodată, ținem să amintim că, comisia sesizată în fond care a examinat proiectul de lege nr.1575 din 13.11.2009 a apreciat ca relevante și a susținut obiecțiile expuse în avizele Direcției juridice și a comisiilor parlamentare permanente care consideră următoarele:

1) Norma art.18 din Legea nr.355/2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar a fost adoptată cu scopul de a abilita Parlamentul, Președintele Republicii Moldova și Guvernul cu dreptul de a stabili, nemijlocit, pentru funcționarii publici din aparatele acestora condiții specifice de salarizare și de compensare a cheltuielilor aferente îndeplinirii obligațiilor de serviciu, altele decât cele specificate la capitolul IV din lege. Însă dreptul respectiv este condiționat, și depinde de limitele alocațiilor bugetare aprobate în Legea bugetului de stat pe anul respectiv.

Astfel, în cazul insuficienței alocațiilor bugetare, autoritatea publică, urmează să decidă de sinestătător în limitele posibilităților financiare, modalitățile de compensare a cheltuielilor legate de îndeplinirea obligațiilor de serviciu de către funcționarii acestora.

2) Norma respectivă se aplica la compensarea cheltuielilor aferente îndeplinirii obligațiilor de serviciu, suportate de către funcționarii publici ai Aparatelor Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova și Guvernului. Excluderea acesteia va afecta însăși activitatea acestor autorități publice, deoarece

funcționarii publici din cadrul aparatelor acestor autorități, vor fi în imposibilitate de a-și îndeplini atribuțiile de serviciu pe deplin.

Asemenea excludere, poate să se răsfrângă negativ și asupra factorului moral al funcționarilor din cadrul aparatelor acestor autorități (a Parlamentului și Președintelui Republicii Moldova), care au suportat pierderi considerabile de ordin material pe parcursul anului 2009 ce nu se prevăd a fi recuperate, întâmpinând în prezent dificultăți de ordin tehnico-material la îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

3) În conformitate cu prevederile art.18 din Legea nr.355/2005, la anexa nr.4 din Hotărârea Parlamentului nr.22-XV din 29.03.2001 cu privire la structura Aparatului Parlamentului, la statul de funcții al Aparatului și al Parlamentului și la asigurarea materială a personalului Aparatului și a deputaților în Parlament, pentru funcționarii Aparatului Parlamentului, au fost stabilite unele plăți compensatorii la salariu.

Prin urmare, excluderea art.18 din Legea nr.355/2005, aduce atingere și principiului respectării drepturilor dobândite anterior în mod licit. De menționat că, drepturile obținute legal nu mai pot fi anulate, deoarece se aduce atingere prevederilor constituționale de la art.54, referitoare la garantarea exercitării oricărui drept.

4) Dacă se va insista asupra adoptării normei respective, urmează să se prevadă în mod expres că persoanele, care și-au revendicat drepturile salariale respective în temeiul Legii cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, își păstrează aceste drepturi în continuare.

5) Autorii proiectului de lege, nu au luat în considerație faptul că, prin reducerea esențială a veniturilor salariale pentru funcționarii publici, prin diminuarea cuantumului fondurilor pentru acordarea ajutorului material, se vor reduce respectiv și veniturile la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, la fondul asigurării obligatorii de asistență medicală, deoarece se va diminua impozitul pe venit, cuantumul contribuțiilor sociale și medicale care se calculează și se rețin din salariu, și care sunt făcute venituri la bugetul public național.

6) Tot aici se impune a menționa, că economiile ce vor fi acumulate din în urma abrogării art.18 din Legea nr.355/2005, sînt nesemnificative pentru bugetul de stat, constituind aproximativ 3,7 milioane de lei (aparatele Parlamentului și Președintelui Republicii Moldova).

Considerăm necesară aplicarea conformă a prevederilor art.3 din Legea nr.158/04.07.2008 Lege cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public care specifică expres activitățile care implică exercitarea prerogativelor de putere publică prin delimitarea exactă a atribuțiilor funcțiilor personalului încadrat în Secretariatul Parlamentului *de atribuțiile personalului cu funcții auxiliare.*

Delimitarea respectivă se impune și prin prisma art.4 din aceeași Lege, potrivit căruia, prevederile acesteia nu se aplică:

- a) persoanelor ce exercită funcții de demnitate publică;
- b) personalului încadrat, pe baza încrederii personale, în cabinetul persoanelor ce exercită funcții de demnitate publică;
- c) *personalului din autoritățile publice care desfășoară activități auxiliare de secretariat, protocol și administrative (pază, întreținere-reparații, gospodărire și*

deservire), de administrare a sistemelor informaționale, inclusiv de introducere și prelucrare a informației ce asigură funcționarea autorității publice;

d) altor categorii de personal care nu desfășoară activități ce implică exercitarea prerogativelor de putere publică.

Aceasta va reduce numărul de funcționari publici din cadrul Secretariatului Parlamentului. În mod similar urmează a se efectua delimitarea atribuțiilor funcțiilor personalului din celelalte autorități prevăzute la art.18.

Totodată, urmează a se ține cont de prevederile art.38 din Legea nr.355/2005, potrivit căroră, în cazurile în care, pentru unii salariați, după punerea în aplicare a prezentei legi, salariile de bază, incluzând sporurile și suplimentele, vor fi mai mici decât salariile de bază anterior în vigoare, incluzând sporurile și suplimentele, angajaților în cauză, pentru perioada de activitate în instituția bugetară respectivă în aceeași funcție sau într-o funcție mai avansată, li se va plăti diferența de salariu. Modul de calculare și de plată a diferenței de salariu se stabilește prin hotărâre de Guvern.

Astfel, norma respectivă va fi aplicată în cazul excluderii art.18.

15. La art.XXVI, pct.8, se prevede instituirea unor taxe pentru serviciile Sistemului de Identificare și Trasabilitate a Animalelor, mărimea căroră urmează a fi stabilită de Guvern. Considerăm că, întru respectarea prevederilor Legii nr.235/2006 privind principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, taxele respective urmează a fi stabilite în anexa la Legea nr.231/2006 privind identificarea și înregistrarea animalelor.

Principiul previzibilității cheltuielilor stabilit la art.6 al Legii nr.235/2006 prevede în mod expres că, *plățile pentru serviciile prestate și actele eliberate întreprinzătorilor de către autoritățile administrației publice și alte instituții cu funcții de reglementare și control se stabilesc prin legi, cu indicarea serviciului, a actului, a mărimii taxei pentru aceste servicii și acte.*

16. La art.XXX, sursa oficială de publicare a actului legislativ supus modificării nu este indicată corect, numărul M.O. fiind 42-44.

17. La art.XXXI, Codul Contravențional:

La pct.1, atenționăm că, în textul art.282 din Codul contravențional al Republicii Moldova, cuvântul "deșeuri" se conține nu doar în denumire, ci și în conținutul alin.(1) și alin.(3) al articolului. În scop de rigoare juridică urmează a se concretiza textul articolului în întregime. Autorii urmează să concretizeze care sunt efectele modificării propuse doar în denumirea articolului, fără aducerea textului în concordanță cu acesta.

Potrivit art.19 alin.(7) al Legii privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase nr.282/22.07.2004, achiziționarea de la populație a metalelor prețioase și pietrelor prețioase ce se conțin în articole și în resturi se efectuează de către titularii de licență, în condițiile legii, la prețuri contractuale.

Cît privește excluderea din textul alin.(1) a cuvintelor "în lingouri", aceasta necesită a fi argumentată.

Reieșind din dizolvarea Vistieriei de Stat și în contextul modificărilor propuse la art.402 alin.(2), conform pct.3 al art.XXXI - **alin.(4) al art.282** urmează a fi revăzut.

Potrivit Regulamentului cu privire la modul de evidență, evaluare și vânzare a bunurilor confiscate, fără stăpîn, sechestrate, ușor alterabile sau cu termen de păstrare limitat, a corpurilor delictive, a bunurilor trecute în posesia statului cu drept de succesiune și a comorilor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.972 din 11.09.2001, competențele Vistieriei de Stat au fost atribuite Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun.Chișinău.

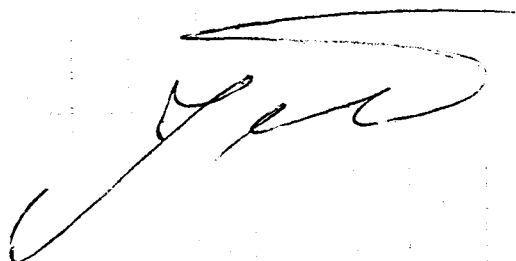
18. La art.XXXII, modificările propuse la **Codul subsolului** urmează a fi structurate în două puncte.

Articolul va fi completat cu pct.1, care să prevadă modificarea art.69, alin.(3) lit.b) din Codul subsolului, prin substituirea cuvîntului "decontări" cu cuvintele "compensarea cheltuielilor", în contextul modificărilor propuse la art.71.

19. Considerăm necesar de a completa proiectul de lege cu o normă prin care se va dispune republicarea Codului fiscal nr.1163-XIII din 24 aprilie 1997, Legii privind sistemul bugetar și procesul bugetar nr.847-XIII din 24 mai 1996 și a Legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr.845-XII din 3 ianuarie 1992, conform art.41 din Legea privind actele legislative.

Oportunitatea adoptării proiectului de lege ține de competența exclusivă a Parlamentului.

Ex. Irina Gălușcă
Tel.3-19

**Șef Direcție
Ion Creangă**